

INSTRUKCJA

DO UPROSZCZONEGO PLANU URZĄDZENIA LASU

Uproszczony plan urządzenia lasu (Inwentaryzacja stanu lasu) składa się z następujących elementów:

- zestawień tabelarycznych dla całości obrębu ewidencyjnego
- spisu treści
- opisu ogólnego dla całości obrębu ewidencyjnego (w tym zalecenia dla właścicieli lasów)
- zestawień powierzchniowo miąższościowych
- zestawienia czynności gospodarczych w 10-cioleciu
- wykazu działek leśnych i gruntów do zalesienia oraz ich właścicieli (brak danych osobowych – ochrona danych „RODO”)
- wykazu właścicieli (brak danych osobowych – ochrona danych „RODO”)
- wykazu działek leśnych – spis wg numerów działek ewidencyjnych wraz z grupą rejestrową
- wykaz zmian powierzchni leśnej w stosunku do rejestru gruntów (rozbieżności między ewidencją a stanem na gruncie; brak danych osobowych – ochrona danych „RODO”)
- wykaz skrótów użytych w dokumentacji oraz słownych podstawowych pojęć leśnych

Aby skorzystać z planu właściciel powinien posiadać:

- numer ewidencyjny swojej działki
- lub znać położenie w obrębie ewidencyjnym (numer działki można odczytać także z mapy dołączonej do planu).

Poniżej przedstawiamy kolejne kroki posługiwania się dokumentacją urządzeniową:

1. Wybierz plan danego obrębu ewidencyjnego, w którym znajduje się Twoja działka ewidencyjna.
2. Jeżeli nie znasz numeru działki a znasz jej lokalizację numer działki możesz odczytać z dołączonej do planu mapy.
3. Jeżeli znasz numer działki przechodzisz do „Wykazu działek”, który znajduje się w części końcowej zestawień tabelarycznych planu (patrz również SPIS TREŚCI).
*Jeżeli nie znasz numeru działki sprawdź u osoby nadzorującej numer **GRUPY REJESTROWEJ** przypisany do właściciela a następnie „Wykaz działek”.*
4. Po odnalezieniu swojej działki, sprawdź jaki jest numer Twojej działki w rejestrze gruntów oraz jakie pododdziały (wydzielenia) się na niej znajdują.
5. Następnie w dziale „Rejestr działek leśnych i gruntów do zalesienia wg. właścicieli” odnajdź swoją działkę po numerze w rejestrze gruntów. W tabeli tej dowiesz się następujących informacji: powierzchnia objęta planem, skrócony opis taksacyjny (gatunek główny), wskazania gospodarcze oraz masę drewna do pozyskania.
6. Znając nr oddziału oraz pododdziału (np. 2-g) możesz dowiedzieć się szczegółów opisu lasu w tabeli „Opis taksacyjny”. **Informacje tam zawarte to m.in. udział poszczególnych gatunków, ich wiek oraz wymiary (pierśnica, wysokość).**
7. Następnie możesz sprawdzić usytuowanie użytku leśnego swojej działki na mapie gospodarczej dołączonej do planu.

8. Warto sprawdzić czy działka Twoja jest ujęta w „Wykazie zmian powierzchni leśnej w stosunku do rejestru gruntów (ewidencji)”. Jeżeli znajduje się w tym wykazie oznacza iż w rzeczywistości jest wykorzystywana w sposób odmienny od przeznaczonego lub nie spełnia wymogów definicji lasu z Ustawy o Lasach.

UWAGA! WAŻNE INFORMACJE!

Przy składaniu wniosków należy pamiętać, że Wykonawca planu bazuje na danych ewidencyjnych, pozyskanych z zasobów starostwa powiatowego. Wykonawca nie ma możliwości ich modyfikacji. Dane te są aktualne na dzień ich otrzymania przez wykonawcę. Uwagi dotyczące błędów lub nieaktualności danych ewidencyjnych (klasyfikacja użytków gruntowych, niezgodność ewidencji z przeznaczeniem działki w planie (studium) zagospodarowania przestrzennego) nie mogą być rozpatrywane przez wykonawcę planu urzędnika lasów.

Uwagi powinny dotyczyć opisu taksacyjnego m.in. lokalizacji drzewostanu, powierzchni, składu gatunkowego, wieku itp.

PODATEK LEŚNY (podstawa prawna Ustawa o podatku leśnym z dnia 30 października 2002r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1821)):

- Art.3 – Podstawę opodatkowania podatkiem leśnym stanowi powierzchnia lasu, wyrażona w hektarach, wynikająca z ewidencji gruntów i budynków.
- Z podatku zwalnia się lasy z drzewostanem w wieku do 40 lat oraz wpisane indywidualnie do rejestru zabytków (Art. 7 ust. 1 pkt 1)
- **Art.4 ust. 1 – Podatek leśny od jednego hektara, za rok podatkowy wynosi, (...), równowartość pieniężną 0,220 m³ drewna, obliczaną według średniej ceny sprzedaży drewna uzyskanej przez nadleśnictwa za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy. Średnią cenę sprzedaży drewna ogłaszana jest komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (Art. 4 ust. 4).**

Prosimy zapoznać się także ze wskazaniami ogólnymi na początku planu w opisie ogólnym dotyczących nadzoru, ochrony przyrody oraz maksymalnej miąższości możliwej do pozyskania.

Użyte skróty oraz wyjaśnienia podstawowych pojęć leśnych znajdują się poniżej.

SŁOWNIK PODSTAWOWYCH POJĘĆ LEŚNYCH

RODZAJ POWIERZCHNI W ROZBIEŻNOŚCIACH

ARBOR – arboretum

BAGNO – bagno

CMENT – cmentarz

DROGI I – inne drogi (bez dróg leśnych)

DROGI P – drogi publiczne

PLAŻA – plaża

POTOK – potok

PS – pastwisko trwałe

R – rola

ROWY – rowy

INNE BUD – tereny zabudowane inne
JEZIORO – jezioro
KANAŁ – kanał
KOP KAM – kopalnia kamienia
KOP PIAS – kopalnia piasku
KOP TORF – kopalnia torfu
KOP ŻW – kopalnia żwiru
LINIA EN – linia energetyczna
Ł – łąka
N KOP – nieużytek pokopalniany
NARTOST – nartostrada
PARK – park miejski/charakter parkowy
PARKING – parking
PLAC – plac np. pod budowę
PLANT CH – plantacja choinek

RUINY – ruiny
RUROCIĄG – rurociąg
RZEKA – rzeka
S – sad
STADION – stadion/boisko
STAW RYB – staw rybny
TURYST – miejsce turystyczne
U FIZJOGR – utwory fizjograficzne
U SKALNY – utwory skalne
UGORY-R – ugory, odłogi
WAŁ OCHR – wał ochronny
WIKL – wiklina dziko rosnąca
WYDMA – wydma
ZADRZEW – zadrzewienie
ZBIORNIK – zbiornik wodny

RODZAJ UŻYTKU GRUNTOWEGO

B – tereny mieszkaniowe
Ba – tereny przemysłowe
Bi – inne tereny zabudowane
Bp – zurbanizowane tereny niezabudowane
B-Ls – budynki na lesie
B-Ł – budynki na łąkach
B-Ps – budynki na pastwiskach
B-R – budynki na rolach
Bz – tereny rekreacyjno-wypoczynkowe
dr – drogi
dr-Ls – drogi na lesie
dr-Lz – drogi na gruntach zadrzewionych, zakrzewionych
dr-Ł – drogi na łąkach
dr-R – drogi na roli
dr-Ps – drogi na pastwiskach
E – użytki ekologiczne
E-Ls – ekologiczne na lasach
E-Lz – użytki ekologiczne na gruntach zadrzewionych, zakrzewionych
E-Ł – użytki ekologiczne na łąkach
E-N – użytki ekologiczne na nieużytkach

E-Ps – użytki ekologiczne na pastwiskach
E-R – użytki ekologiczne na rolach
K – użytki kopalne
Ls – lasy i grunty leśne
Lz – grunty zadrzewione i zakrzewione
Lz-Ł – grunty zadrzewione i zakrzewione na łąkach
Lz-Ps – grunty zadrzewione i zakrzewione na pastwiskach
Lz-R – grunty zadrzewione i zakrzewione na rolach
Ł – łąki
N – nieużytki
Ps – pastwiska trwałe
R – grunty orne
S – sady
S-Ł – sady na łąkach
S-Ps – sady na pastwiskach
S-R – sady na rolach
W – rowy
Wp – wody śródlądowe płynące
Ws – wody śródlądowe stojące
Wsr – grunty pod stawami

KLASY JAKOŚCI GRUNTU

I – pierwsza klasa jakości (najlepsze)
II – druga klasa jakości (bardzo dobre)
III – trzecia klasa jakości (dobre)

IVA – czwarta A klasa jakości (średnie, lepsze)
IVB – czwarta B klasa jakości (średnie gorsze)
V – piąta klasa jakości (słabe)

IIIA – trzecia A klasa jakości (dobre)
IIIB – trzecia B klasa jakości
(średnio dobre)
IV – czwarta klasa jakości (średnie)

VI – szósta klasa jakości (najłabsze)
VIZ – szósta zdegradowana klasa jakości
(nieprzydatne do uprawy)

RODZAJ POWIERZCHNI LEŚNEJ

D–STAN – drzewostan
HAL – halizna
INNE WYL – inne wylesienie
SUKCESJA – sukcesja
PARK - park wpisany do rej. zabytków
PLANT SZ - plantacja drzew szybkorosnących

L ENERG – linia energetyczna
PŁAZ – płazowina
ZRAŁB – zrąb
PLANT CH - plantacja choinek
RETENCJA - bagna, torfowiska, oczka wodne
L TELEK - linia telekomunikacyjna

SIEDLISKOWY TYP LASU

Typy siedliskowe lasu terenów nizinnych

BS – Bór suchy
BŚW – Bór świeży
BW – Bór wilgotny
BB – Bór bagienny
BMŚW – Bór mieszany świeży
BMW – Bór mieszany wilgotny
BMB – Bór mieszany bagienny
LMŚW – Las mieszany świeży

LMW – Las mieszany wilgotny
LMB – Las mieszany bagienny
LŚW – Las świeży
LW – Las wilgotny
LŁ – Las łęgowy
OL – Ols
OLJ – Ols jesionowy

Typy siedliskowe lasu terenów wyżynnych i podgórskich

BMWYŻŚW – Bór mieszany wyżynny świeży
BMWYŻW – Bór mieszany wyżynny wilgotny
LMWYŻŚW – Las mieszany wyżynny świeży
LMWYŻW – Las mieszany wyżynny wilgotny

LWYŻŚW – Las wyżynny świeży
LWYŻW – Las wyżynny wilgotny
LŁ – Las łęgowy
OLJ – Ols jesionowy

Typy siedliskowe lasu terenów górskich

BGŚW – Bór górski świeży
BGW – Bór górski wilgotny
BGB – Bór górski bagienny
BMGŚW – Bór mieszany górski świeży
BMGW – Bór mieszany górski wilgotny
BMGB – Bór mieszany górski bagienny
LMGŚW – Las mieszany górski świeży

LMGW – Las mieszany górski wilgotny
LGŚW – Las górski świeży
LGW – Las górski wilgotny
LŁG – Las łęgowy górski
OLJG – Ols jesionowy górski
BWG – Bór wysokogórski

MAKROZĘŻBA TERENU

NIZ RÓW – nizinny równy
NIZ FAL – nizinny falisty
NIZ PAG – nizinny pagórkowaty
NIZ WZG – nizinny wzgórzowy

WYŻ PAG – wyżynny pagórkowaty
WYŻ WZG – wyżynny wzgórzowy
GÓR NIS – góry niskie
GÓR ŚRE – góry średnie

WYŻ RÓW – wyżyny równy
WYŻ FAL – wyżyny falisty

GÓR WYS – góry wysokie

POKRYWA

NAGA – naga
ŚCIO – ściota
ZIEL – zielna
MSZ – mszysta – kobierce

MSZC – mszysta – czernicowa
ZAD – zadarniona
SZAD – silnie zadarniona
SZCH – silnie zachwaszczona

WARSTWY DRZEWOSTANU

DRZEW – warstwa drzew (jednopiętrowe)
IP – pierwsze piętro
IIP – drugie piętro
PODRII – podrost o charakterze II piętra
PODR – podrost

NAL – nalot
PODS – podsadzenie pod osłoną
PODSZ – podszyt
PRZES – przestoje, nasienniki, przedrosty

ZWARCIE

PEŁ – pełne
UM – umiarkowane

PRZ – przerywane
LUŻ – luźne

ZMIESZANIE

JDN – jednostkowe
GRP – grupowe
DKĘP – drobnokępowe
KĘP – kępowe

WKĘP – wielko kępowe
RZĘD – rzędowe
PAS – pasowe
SMUG – smugowe

UDZIAŁ

1 – udział 10 %
2 – udział 20 %
3 – udział 30 %
4 – udział 40 %
5 – udział 50 %
6 – udział 60 %

7 – udział 70 %
8 – udział 80 %
9 – udział 90 %
10 – udział 100 %
PJD – poniżej 5 % – pojedynczo
MJS – poniżej 5 % – miejscami

GATUNKI DRZEW LEŚNYCH

AK – robinia akacja
BK – buk pospolity
BST – wiąz górski
CIS – cis pospolity
CZM – czeremcha pospolita
CZM.P – czeremcha późna (amerykańska)
CZR – czereśnia
DB – dąb

BRZ – brzoza brodawkowata
BRZ.O – brzoza omszona
KSZ – kasztanowiec biały
LP – lipa drobnolistna
MD – modrzew europejski
OL – olsza czarna
OL.S – olsza szara
OS – topola osika

DB.B – dąb bezszypułkowy
DB.S – dąb szypułkowy
DB.C – dąb czerwony
DG – daglezwia zielona
GB – grab pospolity
GR – grusza
IWA – wierzba iwa
JB – jabłono
JD – jodła pospolita
JKL – klon jesionolistny
JS – jesion wyniosły
JW – klon jawor
KL – klon pospolity
KL.P – klon polny

SO – sosna zwyczajna
SO.B – sosna Banksa
SO.C – sosna czarna
SO.K – kosodrzewina
SO.L – sosna limba
SO.S – sosna smołowa
SO.WE – sosna wejmutka
ŚL – śliwa
ŚW – świerk pospolity
TP – topola
WB – wierzba
WIŚ – wiśnia
WZ – wiąz pospolity

GATUNKI PODSZYTOWE

BER – berberys pospolity
BEZ.C – bez czarny
BEZ.K – bez koralowy
CZM – czeremcha pospolita
CZM.P – czeremcha późna
DER.B – dereń biały
DER.Ś – dereń świda
GŁG – głóg jednoszyjkowy
IRG – irga pospolita
JAł – jałowiec pospolity
JRZ – jarzab pospolity
KAL.K – kalina koralowa

KRU – kruszyna pospolita
LIG – ligustr pospolity
LIL – lilak pospolity
LSZ – leszczyna pospolita
PRZ.C – porzeczka czarna
PRZ.CW – porzeczka czerwona
SCH – suchodrzew pospolity
SZK – szakłak pospolity
ŚL.T – śliwa tarnina
ŚNG.B – śnieguliczka biała
TRZ – trzmielina pospolita

WSKAZANIA GOSPODARCZE

AGROT - specjalne zabiegi agrotechniczne
BZ – brak zabiegu
CW – czyszczenia wczesne
CP – czyszczenia późne
CP-P – pozyskanie w CP
TW – trzebież wczesna
TP – trzebież późna
CSS – cięcia sanitarno-selekcyjne
IA – rębnia zupełna wielkopowierzchniowa
IB – rębnia zupełna pasowa
IC – rębnia zupełna smugowa
IIA – rębnia częściowa wielkopowierzchniowa
IIAU – cięcia uprzątające w rębni IIA
IIB – rębnia częściowa pasowa

DO ZAL – pow.przeznaczone do zalesienia
IIIA – rębnia gniazdowa zupełna
IIIAU – cięcia uprzątające w rębni IIIA
IIIB – rębnia gniazdowa częściowa
IIIBU – cięcia uprzątające w rębni IIIB
IVA – rębnia stopniowa gniazdowa
IVAU – cięcia uprzątające w rębni IVA
IVB – rębnia stopniowa gniazdowo-smugowa
IVBU – cięcia uprzątające w rębni IVB
IVC – rębnia stopniowa brzegowo-smugowa
IVCU – cięcia uprzątające w rębni IVC
IVD – rębnia stopniowa gniazdowa udoskonalona
IVDU – cięcia uprzątające w rębni IVD
V – rębnia przerębowa

IIBU – cięcia uprzątające w rębni IIB
IIC – rębnia częściowa pasowa
IICU – cięcia uprzątające w rębni IIC
IID – rębnia częściowa gniazdowa
IIDU – cięcia uprzątające w rębni IID
ODN–HAL – odnowienie halizn
ODN–LUK – odnowienia luk
ODN–ZRB – odnowienie zrębów
ODN–ZŁOŻ – odnow.w rębniach złożonych

PŁAZ – uprzątanie płazowin
PRZEST – uprząt.nasienników, przestoi
DRZEW – uprząt.drzew pod liniami energ.
MA–PORZ – porządkowanie pow.zrębowych
PIEL – pielęgnowanie gleby
POPR – poprawki i uzupełnienia
P-PASYN - założenie pasów p-poż
P-PASYS - utrzymanie pasów p-poż

POWIERZCHNIE NIESTANOWIĄCE WYDZIELENIA

Bg (BAGNO) – bagno
dL (D LUKA) – dolesiona luka
dP (D PRZEZ) – dolesione przersedzenie
G (GNIA) – gniazdo nie odnowione
K (KĘPA) – kępa

L (LUKA) – luka
Go (OD GNIA) – gniazdo odnowione
Pł (POL ŁOW) – poletko łowieckie
Rm (REMIZA) – remiza
Sz (SZKÓŁKA) – szkółka

SŁOWNIK PODSTAWOWYCH POJĘĆ LEŚNYCH

1. Typ Siedliskowy Lasu

Podstawowa jednostka taksonomiczna typologicznej systematyki siedlisk obejmująca siedliska o podobnej żyzności i potencjalnej zdolności produkcyjnej, rozpatrywane pod kątem użyteczności w hodowli lasu. Siedlisko jest zasadniczym, naturalnym czynnikiem produkcji leśnej. Określony typ siedliskowy wynika przede wszystkim z jakości gleb pod względem żyzności i wilgotności, w powiązaniu z warunkami geograficzno-klimatycznymi, które powodują wyróżnianie odmian typów siedliskowych lasu. Dla celów hodowli lasu, w ramach typu siedliskowego, wyróżnia się tzw. wariant uwilgotnienia siedliska w zależności od występowania wody gruntowej w glebie tj. od jej głębokości i trwałości występowania. Wszystkie typy siedliskowe umieszczone są w siatce ekologicznej siedliskowych typów lasu.

2. Bonitacja

Wskazuje na zdolności produkcyjne drzewostanu. Najczęściej jako wskaźnik bonitacji przyjmuje się wysokość drzewostanu, którą porównuje się z przeciętną lub górną wysokością wzorcowego drzewostanu danego gatunku w tym samym wieku (podaną w tablicach zasobności drzewostanów dla danego gatunku). Bonitacja I oznacza najwyższą zdolność produkcyjną, bonitacja V – najniższą.

3. Typ drzewostanu - TD

Docelowy skład gatunkowy drzewostanu, taki który gwarantuje pełne wykorzystanie zdolności produkcyjnych siedliska. Określony jest dla poszczególnych typów siedliskowych lasu i uwzględnia różnice w warunkach przyrodniczych występujących w obrębie poszczególnych krain przyrodniczo-leśnych. TD BkDbSo (bukowo-dębowo-sosnowy) na siedlisku Lasu mieszanego oznacza, że najmniejszą rolę produkcyjną pełni buk, większą dąb, a dominującą sosna. Dla każdego typu drzewostanu opracowane są procentowe składy gatunkowe wprowadzanego młodego pokolenia – w tym przypadku 50% So 20-30% Db 10-20% Bk.

4. Kraina Przyrodniczo-Leśna

Jest najwyższą hierarchicznie jednostką regionalizacji przyrodniczo-leśnej, obejmującą obszar (mezoregiony przyrodniczo-leśne) o zbliżonych warunkach fizjograficznych i klimatycznych kształtujących podobną szatę roślinną.

5. Drzewostan rębny

Drzewostan, który osiągnął optymalny stan techniczny surowca drzewnego oraz zasobność, przez to umożliwia zaspokojenie określonych potrzeb społecznych na surowiec drzewny. W kolejnych latach istnienia drzewostan traci stopniowo zdolność przyrostu i zaczyna przejawiać oznaki starzenia się (zanikają procesy fizjologiczne drzew, następuje intensywne obumieranie drzew, przyrost miąższości jest mniejszy od miąższości wypadów naturalnych). Sposób użytkowania (cięcia) drzewostanów rębnych jest zawsze związany ze sposobem ich odnowienia. Technicznie cięcia prowadzone są tak, aby stworzyć dogodne warunki dla zainicjowania odnowienia naturalnego lub wprowadzenia odnowienia sztucznego oraz dla jego dobrego wzrostu i rozwoju.

6. Wiek rębności

Przeciętny wiek, w którym drzewostan danego gatunku osiąga dojrzałość rębną.

7. Odnowienie naturalne

Zjawisko powstawania młodego pokolenia drzew przez samosiew (z nasion d-stanu macierzystego) lub odrośli pod osłoną drzewostanu macierzystego lub w jego sąsiedztwie.

8. Odnowienie sztuczne

Powstaje poprzez siew nasion lub sadzenie sadzonek na powierzchni przyszłego drzewostanu.

9. Rębnia

Określa zespół zasad i czynności z zakresu użytkowania lasu, mających na celu stworzenie najkorzystniejszych warunków dla odnowienia właściwych gatunków drzew i uzyskania pożądanej budowy drzewostanu. Jest to sposób prowadzenia cięć rębnych w połączeniu z odnowieniem i pielęgnowaniem. Rębnia to zespół działań, które mają na celu nie tylko wyrąb drzew dla pozyskania drewna, ale muszą również powstanie odpowiednich warunków dla zainicjowania młodego pokolenia, jego wzrostu i rozwoju, uzyskania pożądanej poziomej i pionowej budowy drzewostanu.

10. Klasa odnowienia, klasa do odnowienia

Powierzchnia drzewostanów z zaawansowanym odnowieniem podokapowym, na której występują dwa pokolenia: stary drzewostan w piętrze górnym i rozwijające się pod nim odnowienie naturalne lub (rzadziej sztuczne) w piętrze dolnym. Klasa odnowienia oraz klasa do odnowienia różnią się wielkością powierzchni zajmowanej przez młode pokolenie (udziałem młodego pokolenia).

11. Użytkowanie rębne

Pozyskiwanie drewna w drzewostanach uznanych za dojrzałe do wyrębu zgodnie z przyjętą kolejną rębą i ustalonym sposobem zagospodarowania, a ściślej rodzajem rębni.

12. Użytkowanie przedrębne

Pozyskiwanie drewna w drzewostanach przedrębnych w ramach wykonywania cięć pielęgnacyjnych tj. czyszczeń i trzebieży. Użytkowanie przedrębne określa się w wymiarze powierzchniowym (powierzchnia drzewostanów, na której wykonywane ciecica pielęgnacyjne) oraz w wymiarze miąższościowym (masa drewna pozyskana z cięć pielęgnacyjnych). Przyjmowana wysokość projektowanego użytkowania przedrębnego nie może przekroczyć 50% spodziewanego przyrostu miąższości drzewostanów objętych użytkowaniem przedrębnym.

13. Halizna

Powierzchnia leśna, pozbawiona drzewostanu dłużej niż 5 lat. Także uprawy i młodniki (I klasy wieku - 0-20 lat) o zbyt niskim zadrzewieniu (poniżej 0,5) lub jakości. Powierzchnia ta jest przeznaczona do odnowienia w najbliższych latach.

14. Płazowina

Powierzchnia leśna, rzadko porośnięta drzewami, pozostałymi po drzewostanie, który z różnych powodów uległ nadmiernemu przerzedzeniu. Jest to powierzchnia porośnięta drzewami II klasy wieku (21-40 lat) o zadrzewieniu do 0,3 włącznie, lub drzewami III (41-60 lat) i wyższych klas wieku o zadrzewieniu do 0,2 włącznie. Powierzchnia ta przeznaczona jest do odnowienia w najbliższych latach.

15. Inne wylesienie

Grunty leśne niezalesione przeznaczone do wyłączenia z produkcji leśnej, na których stwierdzono całkowicie odmienny od przeznaczenia sposób użytkowania gruntu.

16. Zadrzewienie

Rodzaj użytku gruntowego. Grunty pokryte zbiorowiskami drzew i krzewów. W sensie prawnym i ekologicznym określenie powierzchni zadrzewionej nie będącej lasem w rozumieniu Ustawy o Lasach (teren porośnięty drzewami i zajmujący mniej niż 0,1 ha).

17. Czynniki zadrzewienia

Określa się ją poprzez porównanie masy drzewnej (miąższości) istniejącej rzeczywiście w drzewostanie danego gatunku na 1 hektarze do podanej w tzw. tablicach zasobności, jaką mógłby ten sam drzewostan wykazywać w danym wieku i

na danym siedlisku (w najlepszym przypadku).

18. Sukcesja

Stopniowy, uporządkowany, kierunkowy proces zmian biocenozy prowadzący do przeobrażania się prostych ekosystemów w bardziej złożone. Sukcesja wtórna zachodzi na terenach zajętych przez inną biocenozę, np. staw, jezioro, łąkę, ugór. Przebiega szybko i prowadzi do przekształcenia pierwotnego ekosystemu w inny, np. łąki w las.